32001R2550

22.12.2001. EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS L 341/105

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 2550/2001

(2001. gada 21. decembris),

ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot Padomes Regulu (EK) Nr. 2529/2001 par aitu gaļas un kazu gaļas tirgus kopēju organizāciju attiecībā uz piemaksu sistēmām, un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2419/2001

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2001. gada 19. decembra Regulu (EK) Nr. 2529/2001 par aitu gaļas un kazu gaļas tirgus kopēju organizāciju [1] un jo īpaši tās 4. panta 6. punktu, 5. panta 4. punktu, 8. panta 5. punktu, 9. panta 5. punktu, 10. panta 4. punktu un 11. panta 3. punktu,

ņemot vērā Padomes 1992. gada 27. novembra Regulu (EEK) Nr. 3508/92, ar ko izveido integrēto administrācijas un kontroles sistēmu attiecībā uz konkrētām Kopienas atbalsta shēmām [2] un kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 495/2001 [3], un jo īpaši tās 12. pantu,

tā kā:

(1) Regulā (EK) Nr. 2529/2001 ir izstrādāta jauna piemaksu sistēma, kas aizstās sistēmu, kas izklāstīta Padomes 1998. gada 3. novembra Regulā (EK) Nr. 2467/98 par aitu gaļas un kazu gaļas tirgus kopēju organizāciju [4], kurā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1669/2000 [5]. Lai ņemtu vērā jauno kārtību un skaidrības labad, ir jāizstrādā jauni noteikumi, lai aizstātu tos, kas noteikti Komisijas 1990. gada 28. septembra Regulā (EEK) Nr. 2814/90, ar ko noteiktas sīki izstrādātas normas, lai definētu jērus ar lielu liemeņa svaru [6], un kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2234/98 [7], 1991. gada 6. augusta Regulā (EEK) Nr. 2385/91, ar ko izstrādāti detalizēti noteikumi dažiem īpašiem gadījumiem, kas attiecas uz aitu gaļas un kazu gaļas ražotāju un ražotāju grupu definīciju un kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2254/1999 [8], 1992. gada 31. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2230/92 [9], ar ko izstrādāti daži detalizēti noteikumi piemaksu sistēmas par aitām un kazām reproduktīvā vecumā piemērošanai Kanāriju salās [10], 1992. gada 10. decembra Regulā (EEK) Nr. 3567/92, ar ko izstrādāti detalizēti noteikumi, kas jāievēro, piemērojot individuālos ierobežojumus, valsts rezerves un tiesību nodošanu, kas paredzēti 5.a līdz 5.c pantā Padomes Regulā (EEK) Nr. 3013/89 par aitu gaļas un kazu gaļas tirgus kopēju organizāciju [11], kur jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1311/2000 [12], 1993. gada 30. septembra Regulā (EEK) Nr. 2700/93 par sīki izstrādātiem noteikumiem, ar kādiem aitas gaļas un kazas gaļas ražotājiem piemēro piemaksas [13], kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1410/1999 [14], un 1999. gada 21. decembra Regulā (EK) Nr. 2738/1999, ar ko nosaka kalnu rajonus, kuros piešķir piemaksas kazu gaļas ražotājiem [15], un lai atceltu minētās regulas.

(2) Uz piemaksu sistēmu par aitām reproduktīvā vecumā, kas minēta Regulas (EK) Nr. 2529/2001 4. pantā, attiecas Regula (EEK) Nr. 3508/92. Tādēļ ar šo regulu būtu jāregulē tikai tie neizšķirtie jautājumi, uz kuriem neattiecas Komisijas 2001. gada 11. decembra Regula (EK) Nr. 2419/2001, ar ko izstrādāti detalizēti noteikumi integrētās administrācijas un kontroles sistēmu piemērošanai dažām Kopienas atbalsta shēmām, kas izveidotas ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 3508/92 [16] (turpmāk tekstā "integrētā sistēma"), jo īpaši jautājumi, kas skar laikposmus un nosacījumus attiecībā uz piemaksu un papildu piemaksu pieteikumiem, kā arī uz nosacījumu nemainīšanas laikposmu.

(3) Regulas (EK) Nr. 2529/2001 4. panta 2. punktā ir paredzēts piešķirt piemaksu kazu gaļas ražotājiem dažos Kopienas apgabalos. Minētie apgabali tādēļ būtu jānosaka saskaņā ar kritērijiem, kas izstrādāti minētajos noteikumos.

(4) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2529/2001 5. panta 1. punktu ražotāji, kuru saimniecībās vismaz 50 % to lauksaimniecībā izmantojamās platības atrodas nelabvēlīgos vai attālos apgabalos, var pretendēt uz papildu piemaksu. 4. panta 2. punktā ir norāde uz īpašajām ģeogrāfiskajām zonām, kur kazu gaļas ražotāji atbilst vajadzīgajiem nosacījumiem, lai pretendētu uz piemaksu par kazām. Būtu jāparedz, ka ražotājiem, kas atbilst minētajiem kritērijiem, jāiesniedz deklarācija, kas ļautu dalībvalstīm noteikt, vai ir izpildīti visi atbalsta piešķiršanai vajadzīgie nosacījumi, lai nepieļautu nepamatotus maksājumus saimniecībām, kam nav tiesību uz piemaksu. Ja ražotājiem, ievērojot integrēto sistēmu, nav jāiesniedz platībatkarīgā atbalsta pieteikums, tad būtu jāparedz īpaša deklarācija kā dokumentārs pierādījums, ka vismaz puse zemes, ko viņi izmanto lauksaimnieciskajai ražošanai, atrodas mazāk labvēlīgos apgabalos vai apgabalos, kur ir tiesības pretendēt uz piemaksu par kazām.

---

[1] OV L 341, 22. 12. 2001., 3. lpp.
[2] OV L 355, 5.12.1992., 1. lpp.
[3] OV L 72, 14.3.2001., 6. lpp.
[4] OV L 312, 20.11.1998., 1. lpp.
[5] OV L 193, 29.7.2000., 8. lpp.
[6] OV L 268, 29.9.1990., 35. lpp.
[7] OV L 281, 17.10.1998., 6. lpp.
[8] OV L 219, 7.8.1991., 15. lpp.
[9] OV L 275, 26.10.1999., 9. lpp.
[10] OV L 218, 1.8.1992., 97. lpp.
[11] OV L 362, 11.12.1992., 41. lpp.
[12] OV L 148, 22.6.2000., 31. lpp.
[13] OV L 245, 1.10.1993., 99. lpp.
[14] OV L 164, 30.6.1999., 53. lpp.
[15] OV L 328, 22.12.1999., 59. lpp.
[16] OV L 327, 12.12.2001., 11. lpp.

(5) Padomes 2001. gada 28. jūnija Regulā (EK) Nr. 1454/2001, ar ko ievieš īpašus pasākumus attiecībā uz dažiem lauksaimniecības produktiem Kanāriju salās un atceļ Regulu (EEK) Nr. 1601/92 (*Poseican*) ([1]), ir paredzēts piemērot īpašus pasākumu attiecībā uz aitu un kazu audzēšanu Kanāriju salās. Tādi pasākumi ietver papildu piemaksas piešķiršanu, kuras apjoms vēl jāprecizē.

(6) Kritēriji, lai noteiktu tiesības uz tiešiem maksājumiem, un jo īpaši vajadzīgie nosacījumi vēl jāprecizē.

(7) Piemaksu piešķiršanas sistēmas uzraudzības, kā arī aitu gaļas un kazu gaļas tirgus uzraudzības nolūkā dalībvalstīm būtu regulāri jāinformē Komisija par minēto jautājumu.

(8) Lai īstenotu individuālo ierobežojumu sistēmu, kas ieviesta ar Regulas (EK) Nr. 2529/2001 8. līdz 10. pantu, jāprecizē noteikumi, kas regulē minētos ierobežojumus un to paziņošanu ražotājiem.

(9) Būtu jāveic arī piemēroti pasākumi, lai nodrošinātu, ka saņēmēji, kas tiesības ieguvuši bez maksas no valsts rezerves, izmanto tās tikai paredzētajiem mērķiem.

(10) Paturot prātā individuālo ierobežojumu sistēmas regulējošo iedarbību uz tirgu, būtu jāparedz, ka piemaksas tiesības, ko īpašnieks neizmanto noteiktā laikā, pāriet valsts rezervē. Minētais noteikums tomēr nebūtu jāpiemēro dažos attiecīgi pamatotos izņēmuma apstākļos, tādos kā gadījumā ar mazajiem ražotājiem vai ražotājiem, kas piedalās ekstensifikācijas programmās un pirmstermiņa pensionēšanās shēmās, kas aplūkotas Padomes 1999. gada 17. maija Regulā (EK) Nr. 1257/1999 par atbalstu lauku attīstībai, ko sniedz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonds (ELVGF), un ar ko groza un atceļ dažas regulas ([2]).

(11) Ir lietderīgi veicināt piemaksas tiesību mobilumu un paredzēt arī pasākumus, kuru rezultātā tiesības tiktu atjaunotas ražotājiem, kas gūs no tām labumu. Šajā nolūkā būtu jānosaka minimālie izmantojamo tiesību procenti. Minētajiem procentiem jābūt pietiekamiem, lai novērstu nepilnīgu dažās dalībvalstīs pieejamo tiesību izmantošanu, kas var radīt problēmas prioritārajiem ražotājiem, kuri piesaka tiesības caur valsts rezervi. Līdz ar to dalībvalstīm būtu jāļauj paaugstināt minimālo izmantojamo tiesību procentu, kas tomēr nedrīkstētu pārsniegt 90 %.

(12) Jāparedz konkrēti administratīvi noteikumi vienotai to noteikumu ieviešanai, kas attiecas uz tiesību nodošanu un tiesību pagaidu iznomāšanu. Lai novērstu administratīvu pārslodzi, dalībvalstīm būtu jāļauj noteikt minimālo tādu tiesību daudzumu, ko var nodot vai iznomāt. Turklāt tādiem noteikumiem būtu jānodrošina, ka netiek pārkāptas Regulas (EK) Nr. 2529/2001 9. pantā paredzētās saistības nodot noteiktu tādu nodoto tiesību procentu valsts rezervē ik reizi, kad nodod tiesības bez saimniecības nodošanas. Turklāt, lai novērstu to, ka ļaunprātīgi izmanto noteikumu par tiesību nodošanu, būtu jāparedz laika ierobežojums tādai pagaidu iznomāšanai.

(13) Būtu jāpieņem noteikums, kas pieļautu elastību attiecībā uz administratīvi noteiktajiem termiņiem tiesību nodošanai, ja ražotājs var pierādīt, ka ir likumīgi mantojis tiesības no miruša ražotāja. Ražotāji būtu jāinformē gadījumos, kad mainās individuālie maksimālie apjomi.

(14) Īpašus gadījumus, kad ražotājs ganīšanai izmanto tikai valsts vai kolektīvā īpašumā esošo zemi un nodod visas savas tiesības citam lauksaimniekam, tādējādi pārtraucot ražošanu, būtu jāuzskata par līdzvērtīgiem saimniecības nodošanai.

(15) Ja dažās dalībvalstīs tiesību nodošana bez saimniecības nodošanas notiek tikai caur valsts rezervi, ir jāizstrādā daži noteikumi, lai saglabātu atbilstību tiešās nodošanas sistēmai starp ražotājiem. Būtu jāizveido objektīvi kritēriji, lai noteiktu summu, ko valsts rezerve maksā ražotājam, kurš ir nodevis savas tiesības, kā arī summu, ko maksā ražotājs, kurš saņem līdzvērtīgas tiesības no valsts rezerves.

(16) Jāizstrādā normas piemaksu tiesību individuālo ierobežojumu aprēķinam un pielāgošanai, lai nodrošinātu, ka izmanto tikai veselus skaitļus.

(17) Komisijai jāuzrauga jaunais režīms, un tādēļ dalībvalstīm tai jāiesniedz atbilstoša būtiskā informācija par piemaksas noteikumu izpildi.

(18) Komisijai obligāti iesniedz sīku informāciju par valsts noteikumiem attiecībā uz papildu maksājumiem un to izpildi.

(19) Lai efektīvi īstenotu piemaksas noteikumus un novērstu traucējumus tirgū, dalībvalstīm būtu jāpieņem pasākumi, kas vajadzīgi šīs regulas pareizai piemērošanai.

([1]) OV L 198, 21.7.2001., 45. lpp.
([2]) OV L 160, 26.6.1999., 80. lpp.

(20) Dalībvalstīm ir vajadzīgi daži pārejas pasākumi, lai tām būtu pietiekami daudz laika, lai sagatavotos šīs regulas piemērošanai. Ņemot vērā lielāku atbalsta summu, atbilstīgi jaunajam režīmam, un ņemot vērā lielāku caurskatāmību, kas izriet no fiksētas vienotas likmes piemaksas, būtu jāparedz pienācīga ražotāju interešu aizsardzība tā, lai pieteikumus, kas jau iesniegti, ievērojot iepriekšējo režīmu, uzskatītu par iesniegtiem atbilstīgi jaunajam režīmam.

(21) Lai efektīvi pasargātu Kopienas finansiālās intereses, būtu jāpieņem atbilstoši pasākumi, ar ko noteiktu sankcijas par pārkāpumiem un krāpšanu. Jāievieš atbilstoši noteikumi attiecībā uz piemaksu sistēmām par aitām un kazām Regulā (EK) Nr. 2529/2001.

(22) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Aitu un kazu pārvaldības komitejas un Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Šajā regulā ir jo īpaši sīki izstrādāti noteikumi, kas jāievēro, piemērojot tiešos maksājumus, kas noteikti Regulas (EK) Nr. 2529/2001 4., 5., 6., 8., 9. un 10. pantā.

I NODAĻA

TIEŠIE MAKSĀJUMI

2. pants

Pieteikumi

1. Papildus prasībām atbilstīgi integrētajai sistēmai, ievērojot Regulas (EEK) Nr. 3508/92 un (EK) Nr. 2529/2001, piemaksu pieteikumos ražotājiem ir jānorāda, vai viņi tirgo aitas pienu vai piena produktus, kuru pamatā ir aitas piens, tajā gadā, par kuru viņi prasa piemaksu.

2. Pieteikumus par piemaksu, kas būtu jāizmaksā aitu gaļas un kazu gaļas ražotājiem, iesniedz dalībvalsts norādītajai iestādei noteiktā laikposmā, kas sākas 1. novembrī pirms tā gada sākuma un beidzas 30. aprīlī pēc tā gada sākuma, par kuru iesniedz piemaksu pieteikumus.

Tomēr Apvienotā Karaliste Ziemeļīrijai var noteikt atšķirīgu laikposmu no tā, kas noteikts Lielbritānijai.

3. Nosacījumu nemainīšanas laikposms, kurā ražotājs apņemas turēt savā saimniecībā to aitu un/vai kazu skaitu, par kādu tiek prasīta piemaksa, ir 100 dienas no pirmās dienas pēc 2. punktā minētā pieteikumu iesniegšanas laikposma pēdējās dienas.

3. pants

Apgabali, kuros kazu gaļas ražotājiem ir tiesības uz piemaksu

Kritēriji, kas minēti Regulas (EK) Nr. 2529/2001 4. panta 2. punktā, ir izpildīti apgabalos, kas uzskaitīti I pielikumā.

4. pants

Pieteikums par papildu piemaksu un par piemaksu par kazām

1. Lai gūtu labumu no papildu piemaksas vai piemaksas par kazām, ražotājs, kura saimniecībā vismaz 50 % un mazāk nekā 100 % lauksaimniecībā izmantojamās platības atrodas apgabalos, kas minēti Regulas (EK) Nr. 2529/2001 5. panta 1. punktā, vai apgabalos, kur ir tiesības uz piemaksu par kazām, iesniedz deklarāciju vai deklarācijas, norādot savas zemes atrašanās vietu, saskaņā ar šādiem noteikumiem:

a) ražotājs, kuram katru gadu jāiesniedz deklarācija par kopējo lauksaimniecībā izmantoto platību viņa saimniecībā, izmantojot platībatkarīgā atbalsta pieteikuma veidlapu, kā paredzēts 6. pantā Regulā (EK) Nr. 2529/2001, ar ko izstrādā detalizētus noteikumus integrētās administrācijas un kontroles sistēmas piemērošanai dažām Kopienas atbalsta shēmām, minētajā deklarācijā norāda tos lauksaimniecībā izmantojamos zemes gabalus, kas atrodas apgabalos, kas minēti Regulas (EK) Nr. 2529/2001 5. panta 1. punktā, vai apgabalos, kas uzskaitīti I pielikumā, atkarībā no situācijas;

b) ražotājs, kuram nav jāiesniedz deklarācija, kas minēta a) apakšpunktā, katru gadu iesniedz īpašu deklarāciju, vajadzības gadījumā izmantojot lauksaimniecības zemes identificēšanas sistēmu, kas paredzēta atbilstīgi integrētajai sistēmai.

Tādā deklarācijā norāda visas tās zemes atrašanās vietas, kas ir viņa īpašumā, ko viņš nomā vai izmanto ar jebkuriem nosacījumiem, norādot tās platību un sniedzot sīku informāciju par tiem lauksaimniecībā izmantojamiem zemes gabaliem, kas atrodas apgabalos, kas minēti Regulas (EK) Nr. 2529/2001 5. panta 1. punktā, vai apgabalos, kas uzskaitīti I pielikumā, atkarībā no situācijas. Dalībvalstis var paredzēt, ka īpašā deklarācija jāiekļauj pieteikumā par piemaksas saņemšanu par aitām un/vai kazām. Dalībvalstis var arī pieprasīt, lai īpašā deklarācija būtu sastādīta, izmantojot platībatkarīgā atbalsta pieteikuma veidlapu.

2. Kompetentā valsts iestāde var pieprasīt iesniegt īpašumu apliecinošu dokumentu, nomas līgumu vai rakstisku vienošanos starp ražotājiem un, vajadzības gadījumā, apliecinājumu no vietējās vai reģionālās iestādes, kas lauksaimniecībā izmantojamo zemi piešķīrusi attiecīgajam ražotājam. Apliecībā norāda zemes platību, kas piešķirta ražotājam, un zemes gabalus, kas atrodas apgabalos, kas minēti Regulas (EK) Nr. 2529/2001 5. panta 1. punktā, vai apgabalos, kas uzskaitīti I pielikumā, atkarībā no situācijas.

5. pants

Ražotāji, kas izmanto vasaras ganības

1. Piemaksu pieteikumos, ko iesniedz ražotāji, kuru saimniecību juridiskās adreses ir kādā no ģeogrāfiskajiem apgabaliem, kas minēti Regulas (EK) Nr. 2529/2001 5. panta 2. punktā, un kuri vēlas pretendēt uz papildu piemaksu, jānorāda:

— vieta vai vietas, kur notiks vasaras ganības kārtējā gadā,

— vismaz 90 dienu laikposms, kas minēts minētajā punktā un noteikts par kārtējo gadu.

2. Izņemot *force majeure* gadījumus vai attiecīgi pamatotu dabas apstākļu ietekmi, kas negatīvi ietekmējuši sīklopu ganāmpulka dzīvi, piemaksu pieteikumiem no ražotājiem, kā minēts 1. punktā, ir jāpievieno dokumenti, kas apliecina, ka vasaras ganības patiešām ir izmantotas divos iepriekšējos gados, un jo īpaši apliecinājums no vasaras ganību vietas vietējās vai reģionālās iestādes par to, ka vasaras ganības ir patiešām izmantotas vismaz 90 dienas pēc kārtas.

Veicot pieteikumu administratīvās pārbaudes, dalībvalstis pārliecinās, vai vasaras ganību vieta, kas precizēta piemaksas pieteikumā, patiešām atrodas apgabalā, kas minēts Regulas (EK) Nr. 2529/2001 5. panta 1. punktā.

6. pants

Papildu piemaksa Kanāriju salām

Ievērojot Regulas (EK) Nr. 1454/2001 6. pantu, papildu piemaksai, kas jāpiešķir ražotājiem, kas tirgo aitu un kazu gaļu un atrodas Kanāriju salās, ir EUR 4,2 par aitu reproduktīvā vecumā un/vai kazu reproduktīvā vecumā.

7. pants

Tiesības uz piemaksu

1. Piemaksas maksā ražotājiem, par pamatu ņemot aitu reproduktīvā vecumā un/vai kazu reproduktīvā vecumā skaitu, ko tur viņu saimniecībās visā nosacījumu nemainīšanas laikposmā, kas minēts 2. panta 3. punktā.

2. Dzīvniekus, kas nosacījumu nemainīšanas laikposma pēdējā dienā atbilst nosacījumiem, kas paredzēti definīcijās, kas minētas Regulas (EK) Nr. 2529/2001 3. pantā, uzskata par dzīvniekiem, par kuriem ir tiesības saņemt piemaksu.

8. pants

Aitu ražotāju, kas tirgo aitas pienu vai aitas piena produktus, saraksts

Dalībvalstis par katru gadu, ne vēlāk kā nosacījumu nemainīšanas laikposma 30. dienā, sastāda aitu ražotāju, kas tirgo aitas pienu vai aitas piena produktus, sarakstu. Sarakstu sastāda, ņemot vērā ražotāju deklarācijas, kas minētas 2. panta 1. punktā. Turklāt dalībvalstis, sastādot sarakstu, ņem vērā pārbaužu rezultātus un visus citus kompetentajai iestādei pieejamos informācijas avotus, jo īpaši informāciju, kas saņemta no pārstrādātājiem vai izplatītājiem un attiecas uz ražotāju veikto aitas piena vai aitas piena produktu tirdzniecību.

9. pants

Paziņojums

1. Dalībvalstis, vēlākais, līdz katra gada 31. jūlijam paziņo Komisijai informāciju, kas attiecas uz piemaksu pieteikumiem, kas iesniegti par kārtējo gadu. Minētajā nolūkā tās izmanto veidlapas paraugu, kas iekļauts šīs regulas II pielikumā. Tās arī informē, līdz 31. jūlijam, par piemaksām, kas izmaksātas iepriekšējā gadā, izmantojot veidlapu, kas paredzēta III pielikumā, kā arī, līdz 31. oktobrim, par jebkurām pārmaiņām to ģeogrāfisko apgabalu sarakstā, kur praktizē vasaras ganības un kas minēti Regulas (EK) Nr. 2529/2001 5. panta 2. punktā un šīs regulas 5. pantā. Informācija ir pieejama valsts iestādēm, kas atbild par oficiālās statistikas sastādīšanu aitu gaļas un kazu gaļas nozarē, pēc minēto iestāžu pieprasījuma.

2. Ja obligāti paziņojamā informācija mainās, jo īpaši iepriekšējo skaitļu pārbaužu vai grozījumu vai uzlabojumu rezultātā, tad precizētā redakcija jāpaziņo Komisijai viena mēneša laikā pēc tādu pārmaiņu notikšanas.

II NODAĻA

IEROBEŽOJUMI, REZERVES UN NODOŠANA

10. pants

Bez maksas iegūtas tiesības

Izņemot attiecīgi pamatotus izņēmuma gadījumus, ražotājs, kas bez maksas no valsts rezerves ir ieguvis tiesības uz piemaksu, trīs nākamos gadus nav tiesīgs nodot vai uz laiku iznomāt savas tiesības.

11. pants

Tiesību izmantošana

1. Ražotājs, kura īpašumā ir tiesības, var tās izmantot pats vai arī atteikties no tām un/vai iznomāt tās citam ražotājam.

2. Ja ražotājs katru gadu neizmanto vismaz minimālo savu tiesību procentu, kas noteikts saskaņā ar 4. punktu, tad neizmantoto daļu nodod valsts rezervē, izņemot šādos gadījumos:

a) ja ražotāja īpašumā ir maksimāli 20 tiesības uz piemaksu un viņš nav izmantojis savu tiesību minimālo procentu katrā no diviem secīgiem kalendārajiem gadiem, tad tiesību daļu, kas nav izmantotas pēdējā kalendārajā gadā, nodod valsts rezervē;

b) gadījumā, ja ražotājs piedalās Komisijas atzītā ekstensifikācijas programmā;

c) gadījumā, ja ražotājs piedalās Komisijas atzītā pirmstermiņa pensionēšanās shēmā, kurā tiesību nodošana un/vai pagaidu iznomāšana nav obligāta, vai

d) izņēmuma gadījumos, kas ir attiecīgi pamatoti.

3. Tiesības uz laiku iznomā tikai uz veseliem kalendārajiem gadiem un vismaz par tādu dzīvnieku skaitu, kas paredzēts 12. panta 1. punktā. Beidzoties katram pagaidu iznomāšanas laikposmam, kas nedrīkst pārsniegt trīs secīgus gadus, ražotājs, izņemot tiesību nodošanas gadījumā, atgūst visas tiesības vismaz uz diviem secīgiem kalendārajiem gadiem. Ja ražotājs divus gadus pēc kārtas neizmanto vismaz minimālo savu tiesību procentu, kas noteikts saskaņā ar 4. punktu, tad dalībvalsts, izņemot pienācīgi pamatotus izņēmuma gadījumus, katru gadu atsauc un atdod valsts rezervē ražotāja neizmantoto tiesību daļu.

Tomēr ražotājiem, kas piedalās Komisijas atzītās pirmstermiņa pensionēšanās shēmās, dalībvalstis var paredzēt, ka uz minēto shēmu pamata veiktās pagaidu iznomāšanas ilgumu var pagarināt.

Ražotāji, kas apņēmušies piedalīties kādā ekstensifikācijas programmā saskaņā ar Padomes Regulas (EEK) Nr. 2078/92 ([1]) 2. panta 1. punkta c) apakšpunktu vai kādā ekstensifikācijas programmā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1257/1999 22. un 23. pantu, laikā, kad viņi piedalās programmās, nav tiesīgi uz laiku iznomāt un/vai nodot savas tiesības. Šo noteikumu tomēr nepiemēro, ja programma atļauj nodot un/vai uz laiku iznomāt tiesības ražotājiem, kuriem ir jāiegūst tiesības, lai piedalītos pasākumos, izņemot šajā daļā minētos.

4. Ražotājam jāizmanto vismaz 70 % no savām tiesībām uz piemaksu.

Tomēr dalībvalsts var šo procentu paaugstināt līdz 90 %. Dalībvalstis iepriekš informē Komisiju par procentiem, ko tās gatavojas piemērot.

12. pants

Tiesību nodošana un pagaidu iznomāšana

1. Dalībvalstis, balstoties uz to ražošanas struktūrām, var noteikt minimālo skaitu tiesībām uz piemaksām, ko var nodot daļēji, nenododot pašu saimniecību. Minētais minimālais skaits nedrīkst būt lielāks par 10 piemaksas tiesībām.

2. Tādu tiesību nodošana un pagaidu iznomāšana stājas spēkā tikai pēc tam, kad ražotājs, kurš nodod un/vai iznomā tiesības, kopā ar ražotāju, kas saņem tiesības, par to ir informējuši dalībvalsts kompetentās iestādes.

Tādus paziņojumus izdara termiņā, ko noteikusi dalībvalsts un ne vēlāk kā tajā datumā, kad minētajā dalībvalstī beidzas piemaksas pieteikumu iesniegšanas laikposms, izņemot gadījumus, kad tiesību nodošana notiek mantošanas rezultātā. Tādā gadījumā ražotājam, kas saņem tiesības, ir jāspēj iesniegt atbilstīgus juridiskos dokumentus, kas pierāda, ka viņš vai viņa ir mirušā ražotāja tiesību saņēmējs.

3. Ja tiesības nodod bez saimniecības nodošanas, tad tiesību skaits, ko bez kompensācijas nodod valsts rezervē, nedrīkst būt mazāks par vienu.

13. pants

Individuālā maksimālā apjoma maiņa

Tiesību nodošanas vai pagaidu iznomāšanas gadījumā dalībvalstis nosaka jaunu individuālo maksimālo apjomu un ne vēlāk kā 60 dienu laikā, kopš tā laikposma pēdējās dienas, kurā ražotājs iesniedza savu pieteikumu, informē attiecīgos ražotājus par to rīcībā esošo tiesību uz piemaksām skaitu.

Pirmo daļu nepiemēro gadījumā, ja tiesību nodošana notiek mantošanas rezultātā, ievērojot 12. panta 2. punktā minētos nosacījumus.

14. pants

Ražotāji, kam nepieder zeme, ko viņi apsaimnieko

Ar ražotājiem, kas apsaimnieko tikai valsts vai kolektīvā īpašumā esošu zemi un kas nolemj pārtraukt apsaimniekot tādu zemi un nodot savas tiesības citam ražotājam, rīkojas tādā pašā veidā kā ar ražotājiem, kas pārdod vai nodod savas saimniecības. Visos citos gadījumos ar šiem ražotājiem rīkojas kā ar ražotājiem, kas nodod tikai savas piemaksas tiesības.

15. pants

Nodošana caur valsts rezervi

Ja dalībvalstis paredz, ka tiesību nodošanai jānotiek caur valsts rezervi, tad tās piemēro valsts noteikumus, kas ir analogi šajā nodaļā minētajiem. Turklāt, tādos gadījumos:

— dalībvalstis var paredzēt, ka tiesību pagaidu iznomāšana jāveic caur valsts rezervi,

— gadījumos, kad piemaksu tiesību nodošana vai pagaidu iznomāšana notiek atbilstīgi pirmajam ievilkumam, nodošana rezervē stājas spēkā ne agrāk kā pēc tam, kad dalībvalsts kompetentās iestādes ir informējušas ražotāju, kurš nodod un/vai iznomā tiesības, un nodošana no rezerves citam ražotājam nav spēkā, iekams iestādes nav informējušas minēto ražotāju.

([1]) OV L 215, 30.7.1992., 85. lpp.

Turklāt tādiem noteikumiem jānodrošina, ka dalībvalstis par to tiesību daļu, uz kuru neattiecas Regulas (EK) Nr. 2529/2001 9. panta 2. punkta otrā daļa, izmaksā kompensācijas maksājumu, kas atbilst summai, kura izrietētu no tiešas tiesību nodošanas starp ražotājiem, ņemot vērā ražošanas attīstības tendenci attiecīgajā dalībvalstī. Šis maksājums ir vienāds ar summu, ko pieprasa no ražotājiem, kas saņem līdzvērtīgas tiesības no valsts rezerves.

16. pants

Individuālo ierobežojumu aprēķins

Sākotnēji aprēķinot un vēlāk pielāgojot piemaksu tiesību individuālos ierobežojumus, izmanto tikai veselus skaitļus.

Tādēļ, ja aritmētisko aprēķinu rezultātā nav iegūts vesels skaitlis, izmanto tuvāko veselo skaitli. Tomēr, ja aprēķinu rezultātā iegūtais skaitlis ir tieši pa vidu starp veseliem skaitļiem, tad izmanto lielāko veselo skaitli.

17. pants

Paziņojums

1. Dalībvalstis, vēlākais, līdz 2002. gada 1. martam informē Komisiju par kārtību, kas izmantota, lai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2529/2001 8. panta 3. punktu samazinātu individuālos maksimālos apjomus, kā arī ražotājiem piešķirto tiesību kopējo skaitu un rezervei piešķirto tiesību skaitu.

2. Dalībvalstis, vēlākais, līdz 2002. gada 1. martam informē Komisiju par samazinājuma aprēķināšanas metodēm saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2529/2001 9. panta 2. punktu un, vajadzības gadījumā, par pasākumiem, kas veikti saskaņā ar 9. panta 3. punktu, kā arī līdz katra gada 1. janvārim – par visiem grozījumiem.

3. Izmantojot tabulu, kas norādīta IV un V pielikumā, dalībvalstis, vēlākais, līdz katra gada 30. aprīlim informē Komisiju par:

a) piemaksu tiesību skaitu, kas iepriekšējā gadā, pēc tiesību nodošanas bez saimniecību nodošanas, atdotas atpakaļ valsts rezervē bez kompensācijas izmaksas;

b) neizmantoto piemaksas tiesību skaitu, kas saskaņā ar 10. panta 2. punktu Regulā (EK) Nr. 2529/2001 iepriekšējā gadā nodotas valsts rezervē;

c) tiesību skaitu, kas iepriekšējā gadā piešķirts atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 2529/2001 10. panta 3. punktam;

d) piemaksas tiesību skaitu, kas iepriekšējā gadā no valsts rezerves piešķirts ražotājiem mazāk labvēlīgos apgabalos;

e) laikposmu un termiņu datumus, kas attiecas uz tiesību nodošanu un uz piemaksu pieteikumiem.

III NODAĻA

PAPILDU MAKSĀJUMI

18. pants

Līdz 2002. gada 30. aprīlim dalībvalstis iesniedz Komisijai informāciju par saviem valsts režīmiem attiecībā uz papildu maksājumu piešķiršanu, kas paredzēti atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 2529/2001 11. pantam. Vajadzības gadījumā šajā informācijā iekļauj šādus datus.

1) Maksājumi par katru dzīvnieku:
   a) orientējošās summas par katru dzīvnieku un piešķiršanas kārtība;
   b) orientējoša kopējo izdevumu un attiecīgo dzīvnieku skaita prognoze;
   c) īpašās prasības par ganāmpulka blīvumu;
   d) cita informācija par piemērošanas noteikumiem.

2) Maksājumi par platību (ja vajadzīgs):
   a) reģionālo bāzes platību aprēķins;
   b) orientējoši daudzumi uz hektāru;
   c) orientējoša kopējo izdevumu un attiecīgo hektāru skaita prognoze;
   d) cita informācija par piemērošanas noteikumiem.

3) Sīka informācija par citām shēmām, kas izveidotas, lai veiktu papildu maksājumus.

4) Dalībvalstis mēneša laikā pēc jebkurām pārmaiņām režīmos informē Komisiju par tādām pārmaiņām.

IV NODAĻA

PĀREJAS POSMA NOTEIKUMI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

19. pants

Valsts īstenošanas pasākumi

Dalībvalstis veic visus piemērotos pasākumus, lai nodrošinātu, ka šo regulu piemēro pareizi. Tās par to informē Komisiju.

20. pants

Pārejas pasākumi

Pieteikumus par piemaksām par 2002. gadu, kas iesniegti pirms šīs regulas piemērošanas datuma, ievērojot Regulas (EK) Nr. 2467/98 5. pantā paredzēto piemaksu režīmu, uzskata par pieteikumiem, kas iesniegti atbilstīgi Regulā (EK) Nr. 2529/2001 noteiktajam režīmam.

Regulu (EK) Nr. 2419/2001 un tās versiju pirms šīs regulas stāšanās spēkā piemēro visiem tādiem pieteikumiem.

21. pants

Atcelšana

Regulas (EEK) Nr. 2814/90, (EEK) Nr. 2385/91, (EEK) Nr. 2230/92, (EEK) Nr. 3567/92, (EEK) Nr. 2700/93 un (EK) Nr. 2738/1999 atceļ no 2002. gada 1. janvāra. Tās turpina piemērot pieteikumiem, kas iesniegti par 2001. gadu un iepriekšējiem tirgdarbības gadiem. Norādes uz atceltajām regulām uzskata par norādēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar VI pielikuma korelācijas tabulu.

22. pants

Integrētās sistēmas grozījums

Regulas (EK) Nr. 2419/2001 40. pantu aizstāj ar šādu tekstu:

"*40. pants*

1. Ja attiecībā uz pieteikumiem par palīdzības piešķiršanu, kas iesniegti atbilstīgi atbalsta shēmai par aitām un kazām, atklāj pārkāpumu saskaņā ar 36. panta 3. punktu, tad piemēro, *mutatis mutandis*, 38. panta 2., 3. un 4. punktu no pirmā dzīvnieka, attiecībā uz kuru atklāja pārkāpumus.

2. Ja tiek konstatēts, ka aitu ražotājs, kurš tirgo aitas pienu un aitas piena produktus, nav šo darbību deklarējis savā piemaksas pieteikumā, tad palīdzības summu, uz ko viņam ir tiesības, samazina līdz piemaksai, kas maksājama aitu ražotājiem, kas tirgo aitas pienu un aitas piena produktus, un no kuras atskaitīta starpība starp minēto piemaksu un pilnu piemaksu par aitām.

3. Ja attiecībā uz pieteikumiem par papildu piemaksu tiek konstatēts, ka mazāk nekā 50 % saimniecības lauksaimniecībā izmantojamās platības atrodas apgabalos, kas minēti Padomes Regulas (EK) Nr. 2529/2001 (*) 5. panta 1. punktā, tad papildu piemaksu nemaksā un piemaksu par aitām un kazām samazina par summu, kas vienāda ar 50 % papildu piemaksas.

4. Ja tiek konstatēts, ka saimniecības lauksaimniecībā izmantojamās platības, kas atrodas Komisijas Regulas (EK) Nr. 2550/2001 (**) I pielikumā uzskaitītajos apgabalos, procentuālā daļa ir mazāka nekā 50 %, tad piemaksu par kazām nemaksā.

5. Ja tiek konstatēts, ka ražotājs, kurš praktizē vasaras ganības un iesniedz pieteikumu par papildu piemaksu, nav ganījis vismaz 90 % savu dzīvnieku vismaz 90 dienas apgabalā, kas minēts Regulas (EK) Nr. 2529/2001 5. panta 2. punkta b) apakšpunktā, tad papildu piemaksu nemaksā, un piemaksu par aitām un kazām reproduktīvā vecumā samazina par summu, kas vienāda ar 50 % papildu piemaksas.

6. Ja tiek konstatēts, ka pārkāpums, kas minēts 2., 3., 4. un 5. punktā, radies dēļ apzinātas nepakļaušanās noteikumiem, tad kopējo palīdzības summu, kas minētas tajos punktos, atsaka. Tādā gadījumā lauksaimniekam vēlreiz atņem tiesības saņemt palīdzību, kas vienāda ar minēto summu.

Minēto summu kompensē ar atbalsta maksājumiem, ievērojot atbalsta shēmu par aitām un kazām, uz ko lauksaimniekam ir tiesības to pieteikumu kopainā, ko viņš iesniedz trīs kalendārajos gados pēc konstatācijas kalendārā gada.

(*) OV L 341, 22.12.2001., 3. lpp.
(**) OV L 341, 22.12.2001., 105. lpp."

23. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2002. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2001. gada 21. decembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Franz FISCHLER

I PIELIKUMS

Apgabali, kuros ir tiesības saņemt piemaksas par kazām

1. Francijā: Korsika un visi kalnu rajoni Regulas (EK) Nr. 1257/1999 18. panta nozīmē, kas atrodas ārpus minētā reģiona.
2. Grieķijā: visa valsts.
3. Itālijā: Lacija, Abruco, Molīze, Kampānija, Apūlija, Bazilikata, Kalabrija, Sicīlija un Sardīnija, un visi kalnu rajoni Regulas (EK) Nr. 1257/1999 18. panta nozīmē, kas atrodas ārpus minētajiem reģioniem.
4. Spānijā: Andalūzijas, Aragonas, Baleāru salu, Kastīlijas-Lamančas, Kastīlijas un Leonas, Katalonijas, Estremadūras, Galisijas (izņemot Koruņas un Lugo provinces), Madrides, Mursijas, Larjohas autonomie apgabali, Valensijas province un Kanāriju salas, un visi kalnu rajoni Regulas (EK) Nr. 1257/1999 18. panta nozīmē, kas atrodas ārpus minētajiem reģioniem.
5. Portugālē: visa valsts, izņemot Azoru salas.
6. Austrijā: visi kalnu rajoni Regulas (EK) Nr. 1257/1999 18. panta nozīmē.

II PIELIKUMS

Piemaksu par aitām un kazām reproduktīvā vecumā pieteikumi

Dalībvalsts: .....

Gads: .....

Datums: .....

Nodošanas termiņš: katra gada 31. jūlijs.

Sieviešu dzimuma dzīvnieka veids		Neslaucamas aitas reproduktīvā vecumā	Slaucamas aitas reproduktīvā vecumā	Kazas reproduktīvā vecumā	Kopējais sieviešu dzimuma dzīvnieku skaits
Pieteikumu skaits([1])					
Kopējais sieviešu dzimuma dzīvnieku skaits, kas deklarēts vienā ražotāja prasījumā([2])	10-20 ([3])				
	21-50				
	51-100				
	101-500				
	501-1000				
	+ 1000				
Pieprasīto piemaksu skaits	Kopā				
	no kuriem: ar papildu piemaksu ([4])				

([1]) Piemēram, jauktā saimniecībā, kur ir neslaucamas aitas un kazas, būs cipars "1" šajā līnijas iedaļā, kas attiecas uz neslaucamām aitām un kazām, tāpat arī slejā "kopējais sieviešu dzimuma dzīvnieku skaits" un "0" iedaļā, kur norāda slaucamās aitas. Tas nozīmē, ka šajā rindiņā slejā "kopējais sieviešu dzimuma dzīvnieku skaits" var būt vērtība, kas ir mazāka nekā pārējo trīs rindiņā norādīto skaitļu summa.

([2]) Izmantojamā rindiņa (sīklopu ganāmpulka lielums) jāaizpilda, par pamatu ņemot kopējo sieviešu dzimuma dzīvnieku skaitu. Rindiņās šajā pozīcijā slejai "kopējais sieviešu dzīvnieku skaits" jābūt vienādai ar iepriekšējās trīs slejās norādīto "neslaucamo aitu reproduktīvā vecumā" un "kazu reproduktīvā vecumā" skaita summu:

([3]) Atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 2529/2001 nav iespējams iesniegt prasījumu par mazāk nekā 10 aitām un/vai kazām.

([4]) Saskaņā ar šīs regulas 4. pantu (mazāk labvēlīgie apgabali).

III PIELIKUMS

Piemaksu par aitām un kazām reproduktīvā vecumā maksājumi

Dalībvalsts: .....

Gads: .....

Datums: .....

Nodošanas termiņš: katra gada 31. jūlijs.

Sieviešu dzimuma dzīvnieka veids		Neslaucamas aitas reproduktīvā vecumā	Slaucamas aitas reproduktīvā vecumā	Kazas reproduktīvā vecumā	Kopējais sieviešu dzimuma dzīvnieku skaits
Samaksāto piemaksu skaits	Ar papildu piemaksu ([1])				
	Bez papildu piemaksas				
	Kopā				

([1]) Saskaņā ar šīs regulas 4. pantu (mazāk labvēlīgi apgabali).

IV PIELIKUMS

Valsts rezerves darbība

Dalībvalsts: .....

Gads: .....

Datums: .....

Nodošanas termiņš: katra gada 30. aprīlis.

Tiesību nodošana kārtējā gadā		Piemaksas tiesību skaits
(a) valsts rezerves atlikums kārtējā gada sākumā (= iepriekšējā gada beigās)		
Nosūtīts atpakaļ bez kompensācijas maksājuma valsts rezervei	b) Pēc tiesību nodošanas, nenododot saimniecības	
	c) No neizmantotajām tiesībām uz piemaksu (nepietiekama izmantošana)	
	d) Kopējais skaits = b) + c)	
e) Piešķirtās tiesības		
f) Tiesības, kas piešķirtas ražotājiem mazāk labvēlīgos apgabalos		
g) Valsts rezerves atlikums kārtējā gada beigās = a) + d) – e)		

V PIELIKUMS

Laikposmi un termiņi, kas attiecas uz tiesību nodošanu un piemaksu pieteikumiem

Dalībvalsts: .....

Gads: .....

Datums: .....

Nodošanas termiņš: katra gada 30. aprīlis

	Sākuma datums	Pēdējais datums
Termiņš tiesību pastāvīgajai nodošanai	XXXXX	
Termiņš tiesību pagaidu iznomāšanai	XXXXX	
Laikposms, kad var iesniegt pieteikumu uz tiesībām no valsts rezerves		
Termiņš, kad var piešķirt tiesības no valsts rezerves	XXXXX	
Laikposms, kad var iesniegt piemaksas pieteikumu		
Nosacījumu nemainīšanas laikposms		

VI PIELIKUMS

Korelācijas tabula

Regula (EEK) Nr. 2700/93	Šī regula
–	1. pants
1. pants	2. pants
–	3. pants
1.a panta 1. un 2. punkts	4. pants
3. pants	7. pants
4. panta 2. punkts	8. pants
1.a panta 6. punkts	22. pants
2. pants	9. pants
I pielikums	II pielikums
II pielikums	–
–	III pielikums
–	IV pielikums

Regula (EEK) Nr. 3567/92	Šī regula
6. pants	10. pants
6.a pants	11. pants
7. pants	12. pants
9. pants	13. pants
10. pants	14. pants
11. pants	15. pants
12. pants	16. pants
–	17. pants
15. pants	18. pants

Regula (EEK) Nr. 2814/90	Šī regula
Visi panti	–

Regula (EEK) Nr. 2385/91	Šī regula
3. panta 1., 2. un 3. punkts	5. pants

Regula (EEK) Nr. 2230/92	Šī regula
1. pants	6. pants

Regula (EEK) Nr. 2738/1999	Šī regula
1. pants	3. pants un I pielikums

Regula (EEK) Nr. 2467/98	Šī regula
1. pielikums	I pielikums